

4. Ковалик І. І. Типологічна лінгвостилістична інтерпретація ліричного героя «Каменярів» Івана Франка / І. І. Ковалик // Українське літературознавство. – Львів, 1973. – Вип. 20. – С. 86–90.
5. Крымский А. Украинская грамматика для учеников высших классов гимназий и семинарий Приднепровья / А. Крымский. – Т. І. Вып. 1. – М. : [б. и.], 1907. – 545 с.
6. Курило О. Уваги до сучасної української літературної мови / О. Курило. – К. : Основи, 2004. – 304 с.
7. Митрополит Іларіон (Іван Огієнко). Наша літературна мова / Іван Огієнко (Митрополит Іларіон) // Дивослово. – 2007. – № 10. – С. 45–51.
8. Сучасна українська літературна мова. Морфологія / [за заг. ред. І. К. Білодіда]. – К. : Наук. думка, 1969. – 584 с.
9. Сучасна українська мова : підручник / [О. Д. Пономарів, В. В. Різун, Л. Ю. Шевченко та ін. : за ред. О. Д. Пономарева]. – К. : Либідь, 1997. – 400 с.
10. Фаріон І. Мова – краса і сила: Суспільно-креативна роль української мови в XI – середині XIX ст. : монографія / І. Фаріон. – Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львівська політехніка», 2007. – 168 с.
11. Ющук І. П. Українська мова : [підручник] / І. П. Ющук. – К. : Либідь, 2003. – 640 с.

Мькытук Оксана. Украинское местоимение – основа создания национальной неповторимости. В статье проанализирован грамматический уровень украинского языка, который достигает своей стабильностью и одновременно неповторимостью еще IX века. Показано грамматические формы местоимения, что является основой создания национальной самобытности и остаются стержневыми на любом этапе развития языка. Проиллюстрировано особенности наполнения местоимений словесным содержанием в сфере речи, выяснено употребление украинского местоимения на основе письменных памятков XI–XIII вв., украинских обрядовых песен и уменьшительно-ласкательных образований. Охарактеризована неповторимость местоимения как части речи. Выделены национальные черты в формах местоимений всех разрядов. Проанализирована специфика местоимений в разных стилях речи, показано украинскую самобытность в создании пословиц и поговорок, выяснено интерферирующие ошибки в употреблении местоимений.

Ключевые слова: грамматический уровень украинского языка, национальная неповторимость местоимения, разряды местоимения, местоимения в разных стилях речи, интерферирующие ошибки.

Mykytyuk Oksana. Ukrainian Pronoun – the Basis for Creation of the National Uniqueness. The article analyzes the grammatical level of the Ukrainian language which traces simultaneously its stability and uniqueness back to the ninth century. The grammatical pronoun forms are displayed which are the basis for creation of the national identity and remain pivotal at any stage of the language development. The features of assigning verbal meaning to pronouns are analyzed in the field of speech, clarified the use of the Ukrainian pronoun on the basis of written records from the eleventh to thirteenth centuries, the Ukrainian folk songs and pet formations. Unique characteristic of pronouns as part of speech are shown. The national features in all forms of pronoun digits are singled out. The pronoun specific in different styles of speech is analyzed, the Ukrainian identity in the creation of proverbs and sayings is showed and interferential errors in the use of pronouns are clarified.

Key words: the grammatical level of the Ukrainian language, the national pronoun uniqueness, pronoun digits, pronouns in different styles of speech, interferential errors.

Стаття надійшла до редколегії
27.05.2013 р.

УДК 811.161.2'373.611:070

Іванна Мислива-Бунько

Складні слова в заголовках статей сучасної української преси

Визначено роль заголовка в оформленні статей української преси. Проаналізовано різні типи складних слів (композиції, юкстапозиції, аббревіатури), простежено їхнє семантико-стилістичне навантаження в заголовках статей сучасних українських газет і журналів. З'ясовано, що вживання складних слів у заголовках є функціонально виправданим і відповідає всім властивостям заголовка. Складні деривати дають змогу коротко передати інформацію, а їхня незвична форма привертає увагу читача. Встановлено функції складних слів у заголовках статей преси, як-от: номінативна, інформативна, акцентуаційна, апеляційна, прагматична, емоційно-експресивна, іронічна, створення характеристики образів, подій, процесів.

Ключові слова: складне слово, заголовок, преса, оцінність, експресивність.

Постановка наукової проблеми та її значення. Невід'ємним елементом будь-якого газетного чи журнального тексту є заголовок, який відображає тематичну неозорість і широту публіцистики. Він стає ключовим словом усього повідомлення. Як слушно зауважує Є. Лазарева: «Заголовок є першим сигналом, що спонукає нас читати матеріал або відкласти газету. Передуючи тексту, заголовок експлікує певну інформацію про зміст публіцистичного твору. Воднораз, заголовки газетної шпальти, газетного номера мають емоційне забарвлення, збуджують читацький інтерес, привертають увагу. Дослідження психологів довели, що близько вісімдесяти відсотків читачів надають увагу лише заголовкам» [2, с. 3]. З огляду на це перед автором постає важливе завдання – віднайти змістово-місткі та виражально-зображальні мовні засоби. Найчастіше до заголовків преси журналісти вводять складні слова.

В українському мовознавстві є чимало праць, присвячених вивченню складних лексем. Структуру, морфемну будову, семантику, процеси творення цих одиниць розглядали Л. Азарова, К. Городенська, В. Горпинич, Є. Карпіловська, Н. Клименко, І. Ковалик, Н. Родзевич, М. Чемерисов. Учені Т. Коць, О. Мітчук, М. Навальна, Н. Попова, О. Стишов, О. Турчак, досліджуючи лексику сучасних ЗМІ, принагідно звертають увагу на функціонування складних слів у медійних текстах.

Актуальність статті. Незважаючи на те, що мовні проблеми складних дериватів вивчаються досить широко, поза увагою залишається детальне висвітлення особливостей вживання складних дериватів у заголовках газетних статей.

Мета – з'ясувати функціонально-стилістичне призначення складних лексем у заголовках сучасної української преси.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Особливістю складних слів є передача суті проблеми чи явища в лаконічній формі. Тому ці деривати передусім виконують номінативно-інформативну та констатуючо-описову стилістичні функції. Напр.: *Завтра українсько-китайського авіабудування* («Урядовий кур'єр», 12.02.2008 р.); *Сміттєвоз з радіовідходами* («Вісник+К», 09.12.2010 р.); *Лікарня для чотирилапих* («Експрес», 10.06.2010 р.); *Хімпром: курс на інноваційну модель розвитку* («Урядовий кур'єр», 30.05.2009 р.).

Офіційного та наукового звучання газетним заголовкам надають структурно-складні деривати-терміни. Вони вносять «наукове» забарвлення. Пор.: *У Тернополі презентували санітарно-побутовий поїзд* («День», 04.08.2010 р.); *Судоустрій під прицілом політиків* («Волинь-нова», 09.04.2009 р.); *Аудіокниги: 5 аргументів на захист* («Птаха», 2009 р. 10). У заголовках, як і будь-яких текстах друкованих ЗМІ, вживаються складні неологізми-терміни. Вони вносять не лише ефект новизни, «свіжості», а й пізнавальності: *Електробайк: мчить як вітер!* («Експрес», 09.06.2011 р.); *Щоб тварини не полишили цієї незвичної ферми, використовують «електропастух»* (підзаголовок) («Експрес», 09.06.2011 р.); *Кіберспорт: змагання у площині монітора* («Птаха», 2009, № 9). Зі стилістичною метою в заголовки вводяться терміни, котрі розширюють свою семантику, втрачаючи «сухість» наукового стилю: *Великодня картографія* (заголовок). *До Пасхи на центральній вулиці Києва виклали карту з 17 тисяч крашанок* («Україна молода», 26.04.2008 р.).

Для порушення гострої проблеми життя знедолених, людей з обмеженими фізичними можливостями, спорадично в заголовки виносять юкстапозити з компонентом *-інвалід, -сирота*. Такі деривати спонукають читача звернути увагу та поспівчувати: *Через поламаний ліфт пенсіонерка-інвалід місяць не може вийти на вулицю* (підзаголовок) («Експрес», 29.08.2010 р.); *Діти-сироти залишилися без житла* («Волинь-нова», 08.02.2005 р.).

Установлено, що в назви текстів преси нерідко вкрапляються композити із *само-*. Здебільшого вони мають виразну негативну оцінку, передаючи іронію, осуд. Пор.: *Самойдство із самознищенням?!* (заголовок). *...ми все чубимось, займаємось самоїдством, яке, як правило, веде до знищення і себе, і держави з її крихкою незалежністю* («Волинь-нова», 03.02.2009 р.); *Кожна друга новобудова – самочинна* («Урядовий кур'єр», 31.03.2009 р.); *Кривавий самосуд із ревноців* («Волинь-нова», 26.11.2009 р.). Значно рідше деривати із *само-* звучать позитивно: *Будьте самодостатньою!* («Сільські вісті», 09.11.2010 р.); *Тридцять років самоутвердження* («Волинь-нова», 09.02.2008 р.). Натрапляємо на поодинокі випадки створення грайливих моментів за допомогою слів із займенником *сам*. Журналіст уже із заголовка налаштовує читача на вибір, самостійне розставлення

акцентів після прочитання статті: *Самовираження чи самозниження?* (заголовок). *Моя ж добра знайома на запитання, чому вона залишила готичну субкультуру, відповіла: «Я приїхала навчатись до Києва, знайшла друзів, кохану людину і тепер щаслива, а готика і щастя – ці речі несумісні». Виникає питання, чи варто займатися самознищенням? Певно причина такого самовираження – брак уваги й любові з боку соціуму* («Птаха», 2009 р., № 2).

Введення в заголовки слів із **нарко-, порно-, секс-** спонукають викликати в читача негативні емоції й орієнтують на відповідне сприйняття: *Депутат Олег Ляшко потрапив у секс-скандал* («Відомості.ua», 14.10.2010 р.); *Порноділки потрапили «на гачок»* («Волинь-нова», 17.11.2009 р.); *Наркобізнесу харків'янина поклали край* («Урядовий кур'єр», 23.10.2009 р.); *Міліцейська нарко-лабораторія* («Високий замок», 13.08.2010 р.).

Заголовки статей засвідчують активне використання дериватів з основою-аббревіатурою **VIP-**, котра набуває значення 'високоповажний, високопоставлений' (про особу), 'вищість' (про процеси, дії), 'підвищений комфорт' (про місце): *Стінг відмовився тусити з VIP-українцями* («Аверс-прес», 07.07.2011 р.); *VIP-ДТП* (заголовок). *Нардеп України вчинив наїзд на пішохода* («Високий замок», 29.07.2011 р.). Такі лексеми здебільшого мають негативне забарвлення, адже в авторському підтексті звучить різке протиставлення соціально-майнового становища суспільства: багатий – бідний. Останнім часом юкстапозити із цією аббревіатурою слугують для найменування рубрик. Пор.: **VIP-вчинок** (назва рубрики). *Віталій Кличко читав вірші хворим дітям* (заголовок статті цієї рубрики) («Відомості.ua», 22.12.2011 р.); **VIP-скарб** (назва підрубрики). *Спецслужби й авантюристи шукають скарби Каддафі* (заголовок статті) («Відомості.ua», 22.12.2011 р.); **VIP-нерухомість** (назва підрубрики). *Син Азарова має будинок у Відні* (заголовок статті) («Відомості.ua», 22.12.2011 р.); **VIP-одруження** («Відомості.ua», 16.12.2011 р.) – про одруження мільярдерів та їхніх дітей; **VIP-медицина** («Відомості.ua», 09.12.2011 р.) – про лікарню для влади. Зазвичай вони, не повторюючись у тексті, «апелюють до тих ключових концептуальних сфер нашої свідомості й підсвідомості, на тлі яких автор має донести до читача інформацію, <...> підсумовують одним словом те важливе, на що необхідно звернути увагу» [3, с. 225].

У заголовках і підзаголовках газет і журналів активно функціонують складні одиниці (зокрема частковоскорочені та складові аббревіатури) розмовного характеру. Словотвірна та семантична специфіка цих дериватів зумовлює їхнє стилістичне й експресивне забарвлення. Пор.: *Вольова перевага над «сталеварями»* (заголовок). *ФК «Львів», здобувши перемогу над алчевською «Сталлю» ...* («Високий замок», 21.05.2010 р.); *Банкрутство фізосіб: неможливе – можливо?* («Дзеркало тижня», 06.11.2010 р.). Легкості сприйняття і невимушеності газетно-публіцистичним заголовкам надають похідні, утворені за народно-розмовним зразком: **Он-лайн-посиденьки**: *для чого нам віртуальна реальність* («Птаха», 2009 р., № 6); **Газ-булька?** *Не можна!* (заголовок). *«Покоління пепсі» на старість матиме проблеми з кістками* («Експрес», 25.08.2009 р.) Зниженої забарвленості надають розмовно-вульгарні чи жаргонні слова. Напр.: *У країні набирає обертів новий вид шахрайства – «авторозведення»* (підзаголовок) («Експрес», 16.10.2008 р.); *А для Януковича – «швидкі-джипарі»!* (заголовок). *Президентіві країни купили три нові машини невідкладної допомоги. Авто – аж ніяк не «ГАЗелі», призначені для простолюду <...>, а позашияховик марки «Toyota»* («Експрес», 28.10.2010 р.).

Назви статей зазвичай відображають гострополітичні проблеми суспільства. Відповідно автори творять такі деривати, котрі допомогли б звернути увагу на те або інше явище громадського життя. У зв'язку із зовнішньомовними причинами ці лексеми мають негативну оцінку (іронічність, незадоволеність). Напр.: **Монопольно-газова логіка** («Урядовий кур'єр», 15.01.2009 р.); **Хитросплетіння** *єдиного податку* («Урядовий кур'єр», 31.03.2009 р.) – заголовок статті про заплутаність податкових законів; **Рабовласник у суддівській мантії** («Сільські вісті», 27.10.2009 р.) – заголовок статті про суддю, який брав засуджених для зведення свого будинка.

Негативні процеси в суспільстві відтворюються і за допомогою авторських складних слів, котрі відзначаються підвищеною емоційністю: *«Добряків-горобців»* [від назв злочинних угруповань «Добряки», «Горобці». – І. М.-Б.] *покривають мандати* («Україна молода», 01.11.2008 р.); *«Отрутобуфет»: від чіпсів до котлет* («Сільські вісті», 14.09.2010 р.).

Читацьку увагу залучають заголовки, в яких автор змальовує ситуацію за допомогою контрасту: *«Біло-сині» зірки скачуть. Але й «білосердечні» не плачуть...* («Високий замок», 18.02.2010 р.); *Травми сприяють переродженню доброякісних пухлин у злякісні* («Відомості.ua», 09.12.2010 р.).

Складні слова, вирізняючись максимальною інформативністю, використовуються для творення глибокої характеристики осіб. Такий заголовок позначений узагальненістю, експресивністю і впливовістю: *Жінка-2009 – світанково-карамельна...* («Високий замок», 01.01.2009 р.); *Людина-блискавка: Юсейн Болт* (заголовок). *22-річний ямаєць виграв усі три свої забіги* («Волинь-нова», 28.08.2009 р.); *Люди-кіборги: китайські спортсмени* («Волинь-нова», 28.08.2009 р.) – стаття про неймовірне досягнення китайських спортсменів на Олімпіаді в Пекіні.

Експресію газетного заголовка підсилюють складні одиниці з переносним, метафоричним значенням: *«Однобока»* [про введення одностороннього руху транспорту. – І. М.-Б.] *новація* («Україна молода», 20.06.2009 р.); *«Кругосвітня подорож» листонош* (заголовок). *Житомиричина – одна з найбільших за площею областей. <...> щотри дні поштові автомобілі «накручують» по кругосвітній подорожі* («Урядовий кур'єр», 23.05.2009 р.). Завдяки обігруванню звукової структури складні слова, в основі яких лежить порівняння, можуть вносити гумористично-насмішкувату ноту з переходом в іронію: *На кордонах – маски-шоу* (заголовок). *В Україні нового вірусу наразі не виявлено, однак профілактичні засоби проти його поширення на території держави значно підсилили. Прикордонники у Львівському аеропорту – в антигрипозних масках...* («Високий замок», 12.05.2009 р.).

Інтерес читача до повідомлення посилює експресивна персоніфікація (втілення людських рис у неістоту). А складне слово, в основу якого покладено стилістичний прийом персоніфікації, створює «додаткову напругу завдяки максимальній концентрації інформації в короткому знаковому втіленні» [3, с. 226]. Найчастіше людськими рисами (діями) автори наділяють тварин, птахів, підкресливши їх подібність із людьми. Вони можуть виражати співчуття (*Собаці-інваліду* [народжений без передніх лап. – І. М.-Б.] *присвоїли звання сержанта* («Високий замок», 19.08.2010 р.)), гордість, повагу (*Бджоли і... тероризм* (заголовок). *Учені розширюють сфери застосування комах-шукачів* (підзаголовок) («День», 04.06.2010 р.); *Учені клонували пса-рятівника, який відзначився на руїнах Нью-Йорка* (підзаголовок) («Україна молода», 19.06.2009 р.)), іронію (*Спіймали кицьку-наркодилера* (заголовок). *У Татарстані при спробі пронести у виправну колонію героїн затримали кішку* («Луцький замок», 18.11.2010 р.); *На набережній Маріуполя з'явився птах-бомж, який час від часу брутально лається* («Україна молода», 20.06.2009 р.)). Людськими рисами можуть наділятися і предмети. Такі юкстапозити слугують для створення характеристики, передаючи і позитивну оцінку (*Сімферопольський танк-визволитель може піти на брухт* («Урядовий кур'єр», 18.03.2009 р.)), і негативну (*Вантажівку-вбицю зупинила сосна* («Віче-інфо», 18.12.2008 р.)).

Аби привернути увагу читачів, автори публікацій широко використовують прийом гри слів. І зокрема, досягаючи чіткої прагматичної мети, журналісти обігрують тему статті за допомогою складних лексем. Акцентуаційну й експресивну стилістичну функції реалізують повторення основ або слів: *Держохорона для держмайна* («Україна молода», 25.04.2008 р.); *Довгоочікуванні гроші на довгоочікуванні ремонт* («День», 09.01.2008 р.). Часто майстри пера для обігрування обирають літерні аббревіатури, котрі співзвучні. У цьому випадку відбувається зіставлення чи протиставлення. Пор.: *ПР «доб'є» ВР?* («Експрес», 07.02.2008 р.); *БЮТ може стати ПЮТ: Партією Юлії Тимошенко* («Експрес», 08.07.2010 р.). Преса витворює й оказіональні буквенні скорочені деривати, що вирізняються сатиричною спрямованістю: *Кого рятує ПРІБЮТ: народ чи себе?* («Волинь-нова», 04.06.2009 р.). Фонетичний склад аббревіатур теж стає предметом каламбуру та засобом створення зорового ефекту. Наприклад, уведення одиниць *СЕС* (Санепідемстанція) і *SOS* (міжнародний сигнал біди, хоч він і не є аббревіатурою, а просто випадково вибраною послідовністю букв, із цим словом пов'язують такі фрази: Save Our Ship, Save Our Spirits) допомагає авторові негативно змалювати становище у сфері санепідемслужби: *Анатолій Логвинов: Краще СЕС, аніж SOS* (заголовок). <...> *краще подбати про забезпечення СЕС, аніж потім кричати «SOS», мати серйозні біди* («Волинь-нова», 21.03.2009 р.). Тут каламбур несе експресивно-стилістичну інформацію, що відображає авторське емоційно-оцінне відношення до процесу. Також графічна побудова одиниць вирізняється асоціативно-образним тоном, що додає змісту повідомлення яскравого і переконливого характеру.

В. Іванов спостеріг: «Гарний заголовок у газеті – це концентроване відображення головної ідеї твору, головної думки автора, але відображення лаконічне, максимально стисле, чітке, конкретне» [1, с. 110]. У цьому випадку складні слова, вирізняючись семантичною місткістю при використанні мінімальної кількості мовних одиниць, є чудовим зображально-виражальним стилістичним засобом під час творення однослівних заголовків. Часто в назву статті автор вносить лексему, котра містить узагальнено-глибоку характеристику особи. Проте його смисл визначається контекстом, набуваючи певних стилістичних відтінків: іронії (*Буш-рятівник* (заголовок). *Буш запропонував новий план порятунку американських банків* («Україна молода», 16.08.2008 р.); *Людина-«гірничник»* (заго-

ловок). *За сезон він* [Мілан Обрадович. – І. М.-Б.] «доробився» аж до сімох жовтих карток («Експрес», 02.12.2010 р.); *Злодій-спринтер* («День», 04.11.2008 р.) – стаття про злодія, котрий пограбував 5 банків за 87 хвилин); осуду (*Жінка-різник* («Експрес», 13.08.2009 р.); *Наречений-розбишака* («Експрес», 26.08.2010 р.); *Синоблиця* («Волинь-нова», 16.04.2009 р.)), захоплення (*Талант-самородок* («Сільські вісті», 26.05.2010 р.); *Тітка-рятівниця* («Волинська газета», 10.01.2008 р.)).

Л. Шевченко зауважує: «Проходячи через зміст і вибираючи нові художні смисли, заголовне слово збагачується на текстовому рівні. Воно ніби переростає свої початкові семантичні рамки, набуває додаткових «співзначень», стає надзвичайно виразним і містким» [4]. Таким семантично багатоплановим можна розглядати заголовок *Баба-зозуля* («Сільські вісті», 26.08.2010 р.). Це слово – характеристика особи за вчинками, поведінкою. У статті ведеться детальне розкриття характеру бабусі, котра не цікавиться внучкою, а переймається лише своїми проблемами. У процесі прочитання матеріалу ми, щоразу апелюючи до заголовка, все більше відчуваємо негативні емоції автора.

Для максимального привернення уваги читача журналісти творять авторські деривати. Вони викликають інтерес і зі змістового плану, і формального: *Держава-паразит* («Дзеркало тижня», 05.04.2008 р.) – стаття про те, як Росія гнобила і знущалася над Україною; *Жук-антифриз* (заголовок). *В організмі арктичних комах знайшли речовину, що дозволяє витримувати температуру нижчу від мінус 70 °С* («Експрес», 24.12.2009 р.). Чимало з них має розмовне забарвлення і вирізняється оригінальністю, публіцистичною гостротою: *Фізкульт-інфаркт!* (заголовок). *Вчителі кажуть: нормативи з фізичного виховання, затверджені Міністерством освіти, можуть виконати... лише двоє-троє учнів з класу* (підзаголовок) («Експрес», 09.10.2008 р.); *Швидкоїжка* («День», 15.10.2008 р.) – стаття про особу, яка найшвидше з'їдає їжу.

Висновки. Вживання складних слів у заголовках є функціонально виправданим і відповідає всім властивостям заголовка, його призначенню. Структурно-складні одиниці дають змогу коротко передати інформацію, завдяки своїй семантичній ємності, а їхня незвична форма привертає увагу читача. Визначено, що складні деривати виконують кілька функцій: номінативно-інформативну, акцентуаційну, апеляційну, прагматичну, емоційно-експресивну, іронічну, створення характеристики образів, подій, процесів.

Джерела та література

1. Иванов В. Ф. Техника оформления газеты / В. Ф. Иванов. – К. : Т-во «Знання» ; КОО, 2000. – 222 с.
2. Лазарева Э. А. Заголовки в газете / Э. А. Лазарева. – Свердловск : Изд-во Урал. ун-та, 1989. – 94 с.
3. Чуча П. О. Французькі складні слова у заголовках статей: особливості функціонування / П. О. Чуча // Вісн. Житомир. держ. ун-ту ім. І. Франка. – Житомир, 2007. – № 33. – С. 225–227.
4. Шевченко Л. Л. Що за однослівним заголовком? [Електронний ресурс] / Л. Л. Шевченко. – Режим доступу : <http://www.kulturamovy.org.ua/KM/pdfs/Magazine36-8.pdf>

Мисливая-Бунько Ивана. Сложные слова в заглавиях статей современной украинской прессы. Определена роль заглавия в оформлении статей украинской прессы. Проанализированы различные типы сложных слов (композицы, юкстапозиты, аббревиатуры), прослежена их семантико-стилистическая нагрузка в заглавиях статей современных украинских газет и журналов. Выяснено, что употребление сложных слов в заглавиях является функционально оправданным и отвечает всем свойствам заглавия. Сложные деривативы позволяют кратко передать информацию, а их необычная форма привлекает внимание читателя. Установлено функции сложных слов в заглавиях статей прессы, как вот: номинативная, информативная, апелляционная, прагматичная, эмоционально-экспрессивная, ироническая, создание характеристики образов, событий, процессов.

Ключевые слова: сложное слово, заглавие, пресса, оценочность, экспрессивность.

Myslyva-Bunko Ivanna. Compound Words in the Title of Modern Ukrainian Press. The role of the title of articles in the design of the Ukrainian press. Analyzed different types of compound words (composites, yukstapozities, abbreviations), traced their semantic and stylistic load in the titles of modern Ukrainian newspapers and magazines. It was found that the use of difficult words in the titles is functionally justified and meets all the properties of the title. Complex derivatives allow briefly transmit information and their unusual shape attracts the attention of the reader. Established function of difficult words in the titles of articles press, as here: nominative, informative, accentuative, appeal, pragmatic, emotional, expressive, ironic, creating images of features, events and processes.

Key words: compound word, title, media, evaluation, expression.

Стаття надійшла до редколегії
15.04.2013 р.